

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Europa og Nordamerika

EKN, sagsnr: 2017-48
Den 6. juni 2017

Rådsmøde (udenrigsanliggender) den 19. juni 2017

SAMLENOTAT

1. EU's globale strategi.....	2
2. EU-NATO samarbejde	5
3. Migration.....	7
4. Irak.....	11

1. EU's globale strategi

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

1. Resumé

På rådsmødet (udenrigsanliggender) den 19. juni 2017 ventes der en drøftelse af den første statusrapport for gennemførelsen af EU's Globale Strategi. Rapporten opsummerer de opnåede fremskridt vedrørende sikkerhed og forsvar og lægger op til at styrke EU's arbejde med regionale multilaterale strukturer og international orden, herunder gennem et øget samarbejde med FN, samt videre arbejde med modstandskraft (Resilience) og en styrket integreret tilgang, herunder til krydsfeltet mellem EU's interne og eksterne arbejde og Public Diplomacy. Der ventes desuden vedtaget rådskonklusioner om maritim sikkerhed.

2. Baggrund

Rådet (udenrigsanliggender) den 19. juni 2017 forventes at have en drøftelse af EU's Globale Strategi. Strategien har sit opdrag i Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2015. Det Europæiske Råd hilste udenrigsrepræsentantens præsentation af den Globale Strategi velkommen i juni 2016 og opfordrede med rådskonklusioner i oktober 2016 udenrigsrepræsentanten til at føre arbejdet videre.

Strategien peger EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i retning af udfordringerne mod øst og syd med vægt på en samtænkt og bred tilgang, hvor alle EU's eksterne instrumenter bringes i spil i tæt koordination med medlemslandene og relevante lokale, regionale og internationale aktører. Der er ligeledes fokus på sammenhængen mellem de interne og eksterne politikker, der har manifesteret sig i de seneste år på særligt migrationsområdet og i forhold til terror. I lyset af den øgede terrortrussel og det øgede konfliktniveau omkring Europa peger strategien også på en uddybning af den forsvars- og sikkerhedspolitiske dimension af EU-samarbejdet, øget samarbejde og koordination mellem EU og medlemslandene, samt øget samarbejde mellem EU og NATO. Derudover peger strategien på, at EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik skal bakke op om FN's 2030-dagsorden og verdensmålene.

3. Formål og indhold

Drøftelsen forventes at omhandle status for implementeringen af den Globale Strategi på baggrund af en statusrapport, der er den første samlede afrapportering om status for gennemførelsen af den Globale Strategi. I efteråret 2017 ventes rådet at vedtage rådskonklusioner, der prioriterer det videre arbejde med gennemførelsen af den Globale Strategi. Kommende rådsmøde den 19. juni ventes at vedtage rådskonklusioner om maritim sikkerhed.

Statusrapporten ventes at opsummere de betydelige fremskridt, der er opnået. Særligt fremhæves fremskridt inden for sikkerhed og forsvar men ventes påpeget, at arbejdet ikke er afsluttet og skal fortsætte. Statusrapporten ventes derudover at påpege, at EU er klar til at arbejde videre med andre vigtige målsætninger i den Globale Strategi. Dette gælder blandt andet en styrkelse af EU's arbejde med regionale multilaterale strukturer og den internationale orden, herunder gennem et styrket samarbejde med FN. Derudover ventes en kommende meddelelse om opbygning af modstandskraft (Resilience) i EU's nærområde reflekteret i drøftelserne. Fremadrettet vil der

også være fokus på en styrket integreret tilgang til krydsfeltet mellem EU's interne og eksterne arbejde samt på Public Diplomacy.

Vedtagelsen af EU's nye udviklingspolitiske strategi – den såkaldte europæiske konsensus om udvikling – i maj 2017 er et andet vigtigt skridt i opfølgningen på den Globale Strategi. Den nye konsensus placerer FN's verdensmål centralt i udviklingssamarbejdet og lægger op til en styrket sammenhæng på tværs af politikområder, øget fokus på de grundlæggende årsager til kriser og migration, samt styrket indsats for at øge partnerlandes modstandskraft.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet vedtog en initiativ-betænkning den 13. april 2016. Betænkningen fokuserer på fire områder: 1) forsvar af de europæiske borgeres stater, samfund og værdier; 2) stabilisering af EU's brede naboområde; 3) styrkelse af den multilaterale globale governance, og 4) engagement med EU, nationale parlamenter og de europæiske borgere.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelserne i sig selv forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, erhvervslivet, miljøet eller beskyttelsesniveauet. De enkelte, kommende initiativer under implementeringsplanen vil blive vurderet, når de konkrete forslag foreligger. Danmark deltager som følge af forsvarsforbeholdet ikke i finansieringen af militære aktiviteter i EU-regi.

8. Høring

Sagen har ikke været i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes enighed om opbakning til den videre gennemførelse af strategien. En del lande lægger især vægt på den fortsatte styrkelse af den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik, hvor Danmark ventes at stå uden for størstedelen af de nye initiativer pga. forsvarsforbeholdet.

10. Regeringens generelle holdning

Indholdet af EU's Globale Strategi er i tråd med danske prioriteter og mærkesager. F.eks. har strategien fokus på håndtering af udfordringerne mod Øst og Syd; imødegåelse af aktuelle udfordringer såsom migration og terrorisme gennem bl.a. bedre kobling af interne og eksterne politikker og håndtering af grundlæggende årsager; samtænkning af EU's eksterne instrumenter; fælles programmering; koblingen mellem udvikling og humanitær bistand, samt; implementering af verdensmålene. Der lægges generel vægt på, at også de dele af strategien, der ikke relaterer sig til det sikkerheds- og forsvarspolitiske samarbejde, også gennemføres. Regeringen støtter derfor den overordnede implementering af strategien. Danmark vil som følge af forsvarsforbeholdet ikke deltage i de elementer i en styrket sikkerheds- og forsvarspolitik, der har indvirkning på forsvarsområdet.

Der lægges generelt vægt på, at konkrete initiativer som følger af strategien finansieres via omprioriteringer inden for EU's budget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forventningerne til strategiens indhold blev forelagt Folketingets Europaudvalg den 20. juni 2016 og den 7. oktober 2016 til orientering. De sikkerheds- og forsvarspolitiske elementer blev senest forelagt forud for mødet (udenrigsanliggender) den 15. maj 2017 og mødet (udenrigsanliggender – forsvar) den 18. maj 2017.

2. EU-NATO samarbejde

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

1. Resumé

På rådsmødet (udenrigsanliggender) den 19. juni 2017 forventes det, at EU's udenrigsrepræsentant og NATO's generalsekretær vil præsentere en fælles rapport om status for opfølgning på fælleserklæring om et styrket EU-NATO samarbejde på syv områder fra NATO-topmødet i juli 2016: 1) hybride trusler, 2) operativt samarbejde, 3) cybersikkerhed- og forsvar, 4) udviklingen af kapaciteter, 5) styrkelse af forsvarsindustrien, 6) koordination af øvelser og 7) støtte til kapacitetsopbygning i nærområdet. Disse syv områder blev efterfølgende omsat til 42 konkrete tiltag til samarbejde, som blev politisk godkendt på ministerniveau i både EU og NATO i december 2016. Det er en dansk mærkesag at fremme EU-NATO samarbejdet, og at samarbejdet skal stå centralt i EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

2. Baggrund

På rådsmødet (udenrigsanliggender) den 19. juni 2017 forventes medlemslandene at blive orienteret om status på implementeringen af de 42 tiltag, der blev politisk vedtaget på ministerniveau i både EU og NATO i december 2016. Tiltagene blev udledt af fælleserklæringen om EU-NATO samarbejde, der blev givet af henholdsvis formanden for Det Europæiske Råd Donald Tusk, kommissionsformand Jean-Claude Juncker og NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg i forbindelse med NATO-topmødet i Warszawa i juli 2016.

I fælleserklæringen identificeredes syv områder, hvor man så et særligt potentiale for styrket samarbejde. Disse omfattede: 1) hybride trusler, 2) operativt samarbejde, 3) cybersikkerhed- og forsvar, 4) udviklingen af kapaciteter, 5) styrkelse af forsvarsindustrien, 6) koordination af øvelser og 7) støtte til kapacitetsopbygning i nærområdet.

Implementeringen af EU-NATO-fælleserklæringen skal ses i sammenhæng med opfølgningen af de sikkerheds- og forsvarspolitiske målsætninger i EU's Globale Strategi (EUGS). EUGS understreger bl.a. behovet for at styrke EU-NATO samarbejdet i lyset af det stigende trusselsniveau i og omkring Europa, der har skabt yderligere behov for koordination og komplementaritet mellem de to organisationers sikkerheds- og forsvarspolitiske indsatser og instrumenter. Rapporten om status for opfølgningen af EU-NATO fælleserklæringen forventes at indgå i en samlet "forsvarspakke" til Det Europæiske Råd i juni 2017. Ud over rapporten forventes denne pakke også at indeholde rådskonklusioner fra FAC den 18. maj om status for implementeringen af de sikkerheds- og forsvarspolitiske initiativer, der blev udledt af EUGS, og en meddelelse samt en forordning, der lancerer en europæisk forsvarsfond, som opfølgning på den europæiske forsvarshandlingsplan fra 30. november 2016.

3. Formål og indhold

Det forventes, at EU's udenrigsrepræsentant og NATO's generalsekretær vil præsentere en fælles rapport om status for opfølgningen på fælleserklæringen om et styrket EU-NATO samarbejde fra NATO-topmødet i juli 2016. Herefter forventes en bordrunde, hvor medlemslandene vil have mulighed for at udveksle informationer og holdninger til emnet.

Siden vedtagelsen er der arbejdet på de forskellige tiltag og der af NATO og EU's fælles udenrigstjeneste (FUT) givet løbende statusorienteringer til medlemslandene. Meldingerne har været, at der er god fremdrift på samtlige samarbejdsområder.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg (AFET) har udtalt ønske om et styrket EU-NATO-samarbejde.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen om EU-NATO forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, erhvervslivet, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været i høring.

9. Generelle forventninger til andres landes holdninger

Der forventes bred opbakning til at forsætte implementeringen af de 42 tiltag med henblik på at styrke EU-NATO samarbejdet. Visse lande forventes at understrege behovet for hurtigst muligt at udpege nye samarbejdsområder i tillæg til de 42, der allerede er identificeret.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter, at EU-NATO samarbejdet styrkes i lyset af det stigende og forandrede truselniveau i og omkring Europa, herunder at der arbejdes videre med implementeringen af de 42 tiltag med henblik på at styrke EU-NATO samarbejdet. Samarbejdet bør implementeres uden unødvendig duplikation mellem de to organisationers indsatser og instrumenter, således at de samlede ressourcer anvendes mest hensigtsmæssigt. Danmark deltager i drøftelserne af EU-NATO samarbejde under respekt for EU-forsvarsforbeholdet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg den 11. november 2016 samt den 11. maj 2017.

3. Migration

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

På rådsmødet (udenrigsanliggender) den 19. juni 2017 forventes en statusdrøftelse på migration frem mod Det Europæiske Råd den 22.-23. juni 2017. Fokus ventes særligt at være på udenrigsrepræsentantens præsentation af den fjerde fremskridtsrapport vedrørende EU's migrationspartnerskaber, der sigter på at bekæmpe irregulær migration og fremme tilbagesendelse af udlændinge. Der kan herudover være korte statusdrøftelser af øvrige eksterne aspekter af migration, herunder status for implementeringen af Malta-erklæringen af 3. februar 2017 samt Valletta-handlingsplanen fra november 2015.

2. Baggrund

På Det Europæiske Råds møder hhv. den 28. juni, 20. oktober og 15. december 2016 og 9. marts 2017 blev der vedtaget konklusioner om de eksterne aspekter af migration. Heraf fremgår det bl.a., at EU skal etablere og implementere migrationspartnerskaber med en række lande for at bekæmpe irregulær migration og fremme tilbagesendelse af udlændinge uden lovligt ophold, herunder ved anvendelse af effektive incitament og brug af passende konditionalitet. I den forbindelse kan alle EU-politikker og -instrumenter, herunder på udviklings- og handelsområdet, tages i brug. Det fastslås endvidere, at samarbejde om tilbagetagelse vil være et centralt element i partnerskabet mellem EU og de relevante tredjelande.

Af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 15. december 2016 fremgår det, at stats- og regeringscheferne bød fremskridt i gennemførelsen af partnerskaberne i de første fem lande velkommen og understregede behovet for at følge udviklingen nøje. Man var parat til at overveje muligheden for yderligere migrationspartnerskaber eller andre former for samarbejde med relevante tredjelande.

EU's Migrationspartnerskaber bygger på en tilgang, hvor de partnerlande, der leverer i forhold til samarbejde om migration og tilbagetagelse, vil blive tilgodeset, og hvor manglende villighed fra partnerlande til at samarbejde om migrationshåndteringen, herunder i forhold til tilbagetagelse, vil kunne få negative konsekvenser. I første omgang har EU koncentreret sig om fem afrikanske oprindelses- og transitlande: Niger, Nigeria, Mali, Senegal og Etiopien. Kommissionen fremlagde den 2. marts 2017 sin tredje fremskridtsrapport om partnerskaberne, der dækker perioden siden december 2016. Heri nævnes bl.a., at engagementet med prioritetslandene fortsætter med at udvikle sig. Rapporten reflekterer ud over de fem nævnte afrikanske oprindelses- og transitlande også over udviklingen i forhold til øvrige migrationsruter, herunder særligt den centrale Middelhavsroute. Det konkluderes, at på trods af øget samarbejde med de afrikanske partnerlande, er der behov for at samarbejdet accelereres på det operationelle niveau og dermed øge antallet af udsendelser.

Der indsamles i øjeblikket data til den fjerde fremskridtsrapport, som forventes at blive fremlagt forud for Det Europæiske Råd i juni. Rapporten vil dække resultater i de fem prioritetslande i perioden siden marts 2017 og endvidere afdække fremskridt i en række øvrige oprindelses- og

transitlande lande, herunder Afghanistan, Pakistan og Bangladesh. Rapporten vil endvidere indeholde en ”lessons learned” sektion, hvor man vil gøre status for migrationspartnerskabernes første leveår.

Der foregår en drøftelse blandt medlemslandene i Bruxelles om systematisk brug af visumrestriktioner i tilbagetagelsespolitikken. Der arbejdes på rådskonklusioner til RIA-rådsmødet (retlige og indre anliggender) i juni, hvor vigtigheden af at kunne anvende visumpolitikken som løftestang overfor relevante tredjelande med henblik på at fremme tilbagetagelsessamarbejde understreges. Visumrestriktioner kan således blive det første konkrete eksempel på anvendelse af negative konsekvenser i EU’s udsendelsesarbejde.

Valletta-topmødet mellem EU og Afrika i november 2015 var med til at placere migration centralt i samarbejdet mellem EU og afrikanske partnere, herunder gennem stats- og regeringschefernes vedtagelse af Valletta-handlingsplanen og etablering af EU-trustfonden for stabilisering og imødegåelse af grundlæggende årsager til migration i Afrika. Der afholdtes den 8. - 9. februar 2017 et møde på højt embedsmandsniveau (Valletta ”Senior Officials Meeting”, SOM), hvor der blev gjort status på implementeringen af Valletta-handlingsplanen. Mødet bekræftede Valletta-processen som en vigtig fælles ramme for fortsat dialog og styrket samarbejde mellem EU og afrikanske partnere om migration. Bl.a. opnåedes enighed om vedtagelse af fælles konklusioner, der genbekræfter Valletta-handlingsplanens fem prioriterede indsatsområder: Adressering af de grundlæggende årsager til migration, samarbejde om lovlig migration og mobilitet, international beskyttelse og asyl, forebyggelse og bekæmpelse af menneskesmugling og menneskehandel, samt øget fokus på hjemsendelses- og tilbagetagelsesaftaler.

I Malta-erklæringen vedtaget af stats- og regeringscheferne på det uformelle møde i Det Europæiske Råd den 3. februar 2017 fremhævedes det, at arbejdet med migrationspartnerskaber og Vallettahandlingsplanen har givet mulighed for at uddybe det langsigtede samarbejde med en række partnerlande, herunder om de grundlæggende årsager til migration. Af erklæringen fremgår endvidere, at arbejdet er begyndt at vise resultater og fremadrettet vil blive intensiveret.

Malta-erklæringen lægger desuden op til et styrket samarbejde med Libyen samt med landets naboer i Nordafrika og syd for Sahara med henblik på at redde menneskeliv, dæmme op for de irregulære migrationsstrømme over det centrale Middelhav og ødelægge menneskesmuglernes forretningsmodel. Det fremgår af erklæringen, at EU’s indsats skal være i overensstemmelse med internationale forpligtelser og i øvrigt ske i samarbejde med Den Internationale Organisation for Migration (IOM) og FN’s Menneskerettighedsråd (UNHCR).

3. Formål og indhold

Drøftelsen om migration forventes at være med fokus på udenrigsrepræsentantens præsentation af den fjerde fremskridtsrapport vedrørende migrationspartnerskaberne. Det kan ikke udelukkes, at der herudover vil være en drøftelse af status for implementeringen af Malta-erklæringen fra 3. februar 2017. Ligeledes kan det ikke udelukkes, at der vil være en kort statusdrøftelse af implementering af Valletta-handlingsplanen fra november 2015. Det nærmere fokus for drøftelsen vil afhænge af udviklingen frem mod rådsmødet.

Formålet med drøftelsen er bl.a. at sikre stadige fremskridt i migrationspartnerskaberne samt fortsat sammenhæng mellem EU’s indsatser på migrationsområdet. Det er herudover forvent-

ningen, at drøftelsen vil lede frem mod migrationsdrøftelsen på Det Europæiske Råds møde den 22.-23. juni 2017.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen forventes ikke i sig selv at indebære statsfinansielle konsekvenser for, EU's budget, samfundsøkonomien, erhvervslivet, miljøet eller beskyttelsesniveauet. Det er dog muligt, at drøftelserne vil blive fulgt op af konkrete retsakter, målsætninger, konklusioner eller andet, der vil kunne få sådanne konsekvenser. Disse kan dog ikke vurderes på nuværende tidspunkt.

Det bemærkes, at Rådet og Europa-Parlamentet har vedtaget at afsætte 750 millioner euro til partnerskabsaftaler med tredjelande i EU's budget for 2017. Danmark finansierer ca. to procent af EU-budgettets udgifter svarende til en dansk finansieringsandel på 111,6 millioner kroner.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene bakker generelt op om en styrket ekstern EU-indsats med henblik på håndteringen af de grundlæggende årsager til migration og på at sikre en bedre dialog med tredjelande, herunder om tilbagetagelse.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter aktivt op om samarbejdet og dialogen mellem EU og relevante tredjelande om fælles migrationsudfordringer og løsninger, herunder ikke mindst i forhold til tilbagetagelse.

Regeringen støtter en tilgang, der søger at anvende det fulde spektrum af udenrigspolitiske instrumenter baseret på en noget-for-noget tilgang, hvor de partnerlande, der leverer i forhold til samarbejdet om tilbagetagelse vil blive tilgodeset, mens manglende vilje til at samarbejde kan få negative konsekvenser.

Regeringen bakker således op om de igangsatte initiativer, herunder etablering og implementering af bredspektrede partnerskaber med relevante oprindelses- og transitlande om fælles migrationsudfordringer og løsninger med henblik på at adressere grundlæggende årsager til migration, bekæmpe irregulær migration og fremme tilbagesendelse af udlændinge uden lovligt ophold.

Regeringen lægger desuden vægt på en hurtig og effektiv gennemførelse af erklæringen fra Malta-topmødet den 3. februar 2017 om et styrket migrationssamarbejde med de nordafrikanske lande, herunder Libyen, med henblik på at redde menneskeliv, dæmme op for de irregulære migrations-

strømme over det centrale Middelhav, ødelægge menneskesmuglernes forretningsmodel og forbedre forholdene for migranter i Libyen i fuld respekt for menneskerettighederne, folkeretten og de europæiske værdier og sammen med UNHCR og IOM.

Regeringen bakker op om Valletta-processen, herunder implementering af Valletta-handlingsplanen som en vigtig fælles ramme for fortsat dialog og styrket samarbejde mellem EU og afrikanske partnere om migration baseret på gensidig tillid og i overensstemmelse med parternes prioriteter og nationale planer. I det fortsatte arbejde med implementeringen af Valletta-handlingsplanen lægger regeringen vægt på en balanceret implementering af alle handlingsplanens fem søjler, herunder grundlæggende årsager til migration, samarbejde om lovlige migration og mobilitet, international beskyttelse og asyl, forebyggelse og bekæmpelse af menneskesmugling- og handel og øget fokus på hjemsendelses- og tilbagesendelsesaftaler.

Regeringen lægger vægt på, at yderligere finansielle midler, der måtte blive nødvendige sker via omprioriteringer inden for EU's budget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådets (udenrigsanliggendes) drøftelser af eksterne aspekter af migration har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 9. oktober 2015, den 23. oktober 2015, den 15. april 2016, 20. maj 2016, i skriftlig forelæggelse forud for Rådet (udenrigsanliggender) den 18. juli 2016, den 7. oktober 2016 samt den 9. december 2016 og den 3. marts 2017.

4. Irak

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Under dagsordenpunktet Irak forventes Rådet (udenrigsanliggender) den 19. juni 2017 at drøfte den aktuelle situation i landet med fokus på den internationale koalitions fremgang i den militære kampagne mod ISIL. Udenrigsministrene forventes bl.a. at fokusere på stabiliseringsindsatsen i de befriede områder samt behovet for en drøftelse af en mere langsigtet stabiliseringsindsats i Irak. Der forventes vedtaget rådskonklusioner.

2. Baggrund

Siden august 2014 har en bred koalition af lande med USA i spidsen bekæmpet terrorgruppen ISIL, som havde erobret store landområder på tværs af Syrien og Irak og udråbt et kalifat. Siden koalitionen indsatte har ISIL mistet mere end 63 procent af sit territorium i Irak. I Irak er fokus i øjeblikket på de igangværende kampe i Mosul by. Kampen mod ISIL i Irak er dog ikke overstået ved indtagelsen af Mosul, da befrielsen af ISIL-kontrollerede områder som den vestlige del af Anbar og Hawija i Kirkuk fortsat udestår.

Danmark har fra starten bidraget solidt til anti-ISIL-koalitionen— både i de militære og civile spor. Danmark var blandt de første lande til at bidrage med kampfly, transportfly og kapacitetsopbygning og har ydet vigtige bidrag til stabilisering og minerydning i de byer, der er blevet befriet fra ISIL. Danmark bidrager fortsat markant til koalitionen militære indsats. De eksisterende bidrag tæller et kapacitetsopbygningsbidrag og et radarbidrag på al-Asad-basen i Irak samt stabsofficersbidrag til koalitionen hovedkvarterer. Hertil kommer et specialoperationsstyrkebidrag, der ligeledes er placeret på al-Asad-luftbasen. I koalitionen civile spor leverer Danmark endvidere markante bidrag indenfor bl.a. bekæmpelse af terrorfinansiering.

Stabilisering spiller en vigtig komplementær rolle til den militære indsats i kampen mod ISIL. Det vurderes, at koalitionen stabiliseringsindsatser har bidraget til, at 1,8 millioner fordrevne er vendt tilbage til deres hjembyer. Danmark lancerede i efteråret 2016 et regionalt anti-ISIL stabiliseringsprogram for Syrien og Irak med en budgetramme for perioden 2016-18 på 362,35 millioner kroner og med fokus i Irak på opbygning af basal infrastruktur og minerydning. Danmark støtter allerede langsigtede stabiliseringsinitiativer eksempelvis gennem bidrag til UNDP's Security Sector Reform (SSR), og er i øjeblikket i færd med at undersøge mulighederne for at støtte tiltag, der kan fremme politisk dialog og forsoning.

Danmark er desuden også en betydelig humanitær donor til Irak, og har siden 2012 bidraget med over 300 millioner kroner i humanitær bistand.

EU lancerede i marts 2015 en regional strategi for en samlet EU-tilgang til Syrien, Irak og bekæmpelsen af ISIL ("Den Regionale EU-strategi for Syrien og Irak samt over for truslen fra ISIL/Da'esh"). Strategien indeholder en række stabiliserings- og udviklingstiltag samt diplomatiske indsatser, som supplerer den militære indsats i den internationale koalition mod ISIL. Derudover har EU bidraget med over 309 millioner euro siden 2015 i humanitær bistand.

3. Formål og indhold

Rådet forventes at drøfte status for bekæmpelsen af terrorgruppen ISIL med fokus på den aktuelle situation i Irak, og hvordan EU fortsat kan bidrage til nedkæmpelsen af gruppen. Det forventes, at Rådet vil diskutere stabiliseringsindsatsen i de befriede områder samt behovet for en drøftelse af en mere langsigtet stabiliseringsindsats i Irak. Der forventes at blive vedtaget råds-konklusioner.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Drøftelsen af Irak forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanserne, erhvervslivet, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være enighed blandt medlemslandene om fortsat at støtte op om bekæmpelsen af ISIL samt stabiliseringsindsatsen i befriede områder i Irak. Det forventes ligeledes, at der vil være enighed om at påbegynde en drøftelse af en mere langsigtet stabiliseringsindsats i Irak.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter op om og bidrager fortsat til den internationale koalitions indsats mod ISIL og hilser koalitions fremgang i den militære kampagne mod ISIL velkommen. Danmark bidrager fortsat også til stabiliseringsindsatsen i befriede områder hovedsageligt gennem støtte til FN's Udviklingsprogram (UNDP) og FN's Mine Action Service's (UNMAS) kerneaktiviteter såsom rydning af miner og vejsidebomber (IED). Danmark understreger vigtigheden af en fortsat prioritering af stabiliseringsindsatsen, som koordineres af FN's Finacing Facility for Stabilisation (FFS).

Danmark slutter sig på linje med de øvrige partnere i den internationale koalition til bekæmpelsen af ISIL og bakker op om Iraks nationale enhed og fastholdelse af eksisterende grænser. Der til støtter regeringen Abadi-regeringens fortsatte reform indsats og forsøg på at føre en mere inklusiv politik for at reducere landets etniske spændinger. Fra dansk side vil fremme af politisk dialog og forsoning også være en prioritet i forhold til den fortsatte støtte til stabilisering.

Regeringen støtter ligeledes op om en drøftelse af en mere langsigtet indsats for fremme af politisk stabilitet og sammenhold i Irak post-ISIL. Danmark bidrager fortsat til at afhjælpe den hu-

manitære krise i Irak ved at yde støtte til de internt fordrevne og bakker op om en fælles EU's indsats på dette område.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Irak har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg på mødet den 4. november 2016 til orientering.